

Η ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΙΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ

Ἀναδημοσιεύουμε μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση τὸ παρακάτω ἄρθρο ἀπὸ τὸ **Δελτίο τοῦ συλλόγου δημοδιδασκάλων Καβάλλας**, καθὼς καὶ τὴν ὑποσημείωση τῆς σύνταξης τοῦ Δελτίου. Συμφωνοῦμε κἄμεις ὅτι γιὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα πρέπει νὰ ἀγωνίζονται μαζί ἄντρες καὶ γυναῖκες. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει νὰ συνεννοοῦνται μετὰξὺ τους αἱ γυναῖκες γιὰ τὰ **καθαρὰ γυναικεῖα ζητήματα** γιὰ νὰ εἶναι προετοιμασμένες νὰ κατατοπίσουν σαυτὰ καὶ τοὺς ἄνδρες συναδέλφους των. Συγχαίρομε τὴν δασκάλια τῆς Καβάλλας γιὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐλαχύνειά της.

Εἶνε γνωστὸς ὁ ρόλος ποὺ ἐπαίξε ὡς τώρα ἡ δασκάλια στὸν ἀγῶνα τοῦ κλάδου μας. Μιὰ στάση παθητικῆ, μοιρολατρικῆ, ἀντάξια τῆς ἀταξιστικῆς τῆς παράδοσης σὰν γυναῖκα. Στὸ συνδικαλιστικὸ ἀγῶνα δὲν χρειάστηκε, παρὰ σὰν ὄργανο καὶ σὰν ὄγκος γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνδρική πρωτοβουλία καὶ τίς ἀνδρικές ἀποφάσεις. Συνειδητὰ δὲν ἐγνώρισε ποτὲ οὔτε κι' ἐξῆσε καλὰ καὶ βαθεῖα τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχόλησαν τὸν ἄνδρα δάσκαλο. Βρίσκοντας ἔτοιμο τὸν ἀγῶνα τὴν ἀνδρική προσπάθεια, τὸ ὀδηγητικὸ πνεῦμα τοῦ δασκάλου ἄντρα γιὰ τ' ἀνώτερα ἰδανικὰ τοῦ κλάδου, ἀκολούθησε ἔπου τὴν ἔσπεραν.

Τί κι' ἂν μετρημένες δασκάλες διακρίθηκαν γιὰ τὸ συνειδητὸ συνδικαλισμὸ τους καὶ πρωτοστάτησαν σὲ ζητήματα γενικὰ καὶ ἰδιαίτερα ποὺ ἀφοροῦσαν τὴν δασκάλια; Στὸ σύνολο, σὰν νὰ μὴν εἶχε αὐτὴ συμφέροντα, ἴδια, τοῦ φύλου τῆς, σιωπῆσε ὡς τώρα κι' ἂν πέτυχε κάτι τὸ πέτυχε ἀπὸ μιὰ ἀληθινὴ συναδελφικότητα καὶ προστασία μὲ τὴν ὅποιαν τὴν περιβάλλει πάντα ὁ ἄντρας δάσκαλος.

Κι' ἐν τούτοις ἦταν καὶ εἶναι καθήκον τῆς δασκάλιας νὰ χρησιμοποιοῦσῃ ὅλη τῆς τὴν πνευματικὴ δύναμη, ἀφοῦ τὴν ἔχει, ὅλη τῆς τὴν μόρφωση, κι' ὅλα τὰ δικαιώματα ποὺ τῆς δίνει ἴση ἐργασία ποὺ προσφέρει μὲ τὸν ἄντρα δάσκαλο, κι' ἀκόμα τὸν ὄγκο τῆς ἴσο σὲ ἀριθμὸ μὲ τοὺς ἄρρενες συναδέλφους, γιὰ νὰ σταθῇ στὴν πρωτοπορία κάθε ἀγῶνα γιὰ τὸν κλάδο γενικὰ καὶ γιὰ τὰ συμφέροντά της. Μποροῦσε νὰ ὑπερασπίσῃ κι' αὐτὴ μιὰ φορὰ τὸν ἑαυτὸ τῆς μὲ τὴν πίστη καὶ τὴ δική της ἀγάπη σὲ ὅτι τὴν ἐνδιαφέρει. Δυστυχῶς δὲν ἔκαμε τίποτα ἄλλο ὡς τώρα ἀπὸ τὴν ξερὴ ὕλική της καὶ τυπικὴ συνδρομῆ.

Κι' ἐταν τελευταῖα ἀκόμα μὲ τὸ ζήτημα τῆς δασκάλιας διευθύντριας, ἡ Ε. Α. Σ. Γ. Υ. (Ἐπιτροπὴ Ἀμόνης Συμπερὸντων Γυναικῶν Ὑπαλλήλων) ἔκαμε σωτὴ σταυροφορία κι' ἔστειλε σ' ὅλες τίς δασκάλες ἐγκύκλιο δειχνοῦντας τὸν τρόπο ποὺ πρέπει νὰ ἐργαστοῦν γιὰ νὰ σώσουν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἠθικά τους συμφέροντα, μιὰ θλιθερὴ κι' ἀπογοητευτικὴ σιωπὴ ἦταν ἡ ἀπάντησή τους.

Ἀπὸ τόσες χιλιάδες Ἑλληνίδες δασκάλες ποὺ ἐργάζονται κάτω ἀπὸ τὸν ἐλευθέρου δημοκρατικὸ οὐρανὸ

τῆς Πιτρίδας μας, ἔστειλαν ἀπάντησιν μόνον τρεῖς, (εὐτυχῶς ἢ μιὰ ἦταν τῆς Κοβάλλας).

Κι' ἐδῶ ἂς ἀφήσουμε νὰ μιλήσῃ καὶ κάποιος ἄλλος. Νὰ, τί γράφει τὸ Δελτίο τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναῖκας, γιὰ τὴν ἀμέλεια αὐτῆ τῶν διδασκαλισσῶν.

Ἔνας ἄνθρωπος κινδυνεύει. Τὸν κυνηγοῦε ἀπ' ὅλες τίς μεριές.

Πέρνεις μυρωδιὰ καὶ τρέχεις κοντὰ τοῦ λέγοντας —τρέχα γρήγορα ἀπὸ κεῖ νὰ σωθῆς. Αὐτὸς δένει τὰ χέρια καὶ σὲ κοιτάζει ἀκούνητος—Ἀπορεῖ ἀλήθεια κανεὶς τί χαρακτηρισμὸ νὰ τοῦ δώσῃ!... Εὐτυχῶς οἱ ἄρσενικοὶ συνάδελφοί τους ἔσωσαν ὄχι μόνο αὐτὲς ἀλλὰ καὶ τὸ γόητρο τοῦ κλάδου τους πετώντας ἀπ' τὴ μέση μὲ ἀγανάχτησιν μιὰ συζήτησιν ποὺ θὰ ταίριαζε καλύτερα στὸ μεσάϊωνα

Μὰ θὰ ἔξακολουθήσῃ ποὺ θὰ ταίριαζε καλύτερα στὸ μεσάϊωνα.

Μὰ θὰ ἔξακολουθήσῃ ἔτσι γιὰ πολὺ ἡ παθητικὴ τῆς στάση καὶ σὲ πολλὰ ἢ ἀγνοία τῆς γιὰ τὰ γενικὰ καὶ τὰ δικά της συμφέροντα;

Σὰν δασκάλια, σὰν μητέρα μορφωμένη, σὰν ὄριμένη ἀπὸ τὴ φύσιν πρασάτισα τοῦ Παιδιοῦ, καὶ σὰν δευτέρος κοινωνικὸς παράγοντας ποὺ τῆς ζητοῦνται διαρκῶς εὐθύνες, δὲν ἔχει καθήκοντα ἢ δασκάλια; Καὶ δὲν πρέπει νάχει δικαιώματα! Ποῦ εἶναι ἡ πλατεῖά της συμμετοχῆ στὰ ἐκπαιδευτικὰ τοῦ τόπου ζητήματα; Ποῦ ἡ συμμετοχὴ τῆς στὴν ἐπαγγελματικὴ κίνηση καὶ διοίκησιν; Μὰ πῶς θὰ μποροῦσε νὰ προτάσῃ τέτοιες ἀπαιτήσεις τῆ στιγμῆ ποῦ σ' ὅλες τίς συνελύσεις καὶ στ' ἑν γενικὲς τοῦ κλάδου κάτω στὴν Ἀθήνα ἐλάχιστα ἀντιπροσωπεύεται ἡ δασκάλια; Πῶς ἀφοῦ στὸ κάθε τι μόνο τὴ δασκάλια δὲν σκέφρονται οἱ δασκάλες; Πῶς ἀφοῦ καὶ ἡ μεισοψηφία ποὺ μᾶς ἀντιπροσωπεύει στὴ Διοίκησιν Συλλόγων καὶ Ὁμοσπονδίας, κι' αὐτὸ ἀπὸ ἀνδρική εὐγένεια καὶ παραχώρησιν, μένει ἀφανής;

Νὰ μιλήσουμε καὶ γιὰ τὴν ἑλληφι πρωτοβουλίας συμμετοχῆς, ἐνδιαφέροντος τῆς δασκάλιας σὲ γενικώτερα φεμινιστικὰ ζητήματα ποὺ ἔπρεπε νὰ τὴν ἀπασχολοῦν; Δὲ θὰ τελειώναμε ποτέ. Ἄρκει νὰ φέρομε σὰν τρανὴ ἀπόδειξιν τῆς ἀδιαφορίας τῆς καὶ σ' αὐτὰ, τὸ φαινόμενον ποὺ παρουσιάζεται: τοῦλάχιστον στὴν περιφέρειά μας, νὰ μὴ συμμετέχει οὔτε μιὰ γυναῖκα στὶς σχολικὲς μας Ἐφορεῖες καὶ κεῖ ἀκόμα ποὺ εἶναι γυναῖκες διευθύντριες.

Γενικὰ λοιπόν, ἡ δασκάλια ἄφισε κι' ἀφίνει κάθε εὐκαιρία νὰ ζῆσιν ἐξοσχολικὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ τῆς ζωὴ καὶ τὸ φυλετικὸ τῆς ἀγῶνα.

Ἄν νομίζει πῶς πρέπει νὰ σταματῆσῃ τὸν ὕπνον τῆς καὶ νὰ ξυπνήσῃ τώρα μέλλιστα ποὺ ἐντατικὰ ἢ ἀντρικὴ ἀνεργία σ' ὅλο τὸν κόσμον ὀδηγεῖ τὴν πορεία τῆς πείνας ἐξῶ ἀπὸ τὴ θύρα τῆς ἐργασίας τῆς γυναῖκας, καὶ

κινδυνεύει με τήν άνεχτικότητα της νά γυρίσει σπίτι της, ἄς τὸ κάμει. Ποτὲ δὲν εἶναι ἄργά.

Ἄς γίνει πολύτιμος παράγοντας στὴν ἑλλη διδασκαλικὴ κίνηση με τὴ συμμετοχὴ της στὴ ρύθμιση τῶν κοινῶν συμφερόντων. Ἔτσι ἡ ἀπὸ κοινού ρύθμιση τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου θὰ φέρει καὶ καλύτερα κι'εὐεργετικώτερα ἀποτελέσματα καὶ γιὰ τὸν ἄντρα δάσκαλο καὶ γιὰ τὴ δασκάλα. Μὰ καὶ σὲ ξεχωριστὸ ἀγώνα ἄς κατεβῆ ἂν χρειάζεται. Ἡ δειλία δὲν εἶναι δικαιολογία, ἡ ἀδιαφορία ἕμως εἶναι αὐτοκτονία καὶ προδοσία σ' ἑλλη τὴν κίνηση ποὺ κάνουν γιὰ τὴ γυναίκα ἔτσι οἱ φωτισμένοι ἀνθρωπιστὲς κι' ἔλες οἱ φωτισμένοι ἀνθρωπιστὲς κι' ἔλες οἱ ἀνώτερες γυναῖκες ἔτσι τοῦ κόσμου.

Μία Δασκάλα